

vender den bestandig tilbage, men naar en saadan Begjæring, efter at være nægtet, saa ofte vender tilbage, troer jeg ikke det er formeget sagt at sige, at den vender trodsig tilbage, og deri har den høitærede Minister efter min Mening Uret; thi vil den Mand, om hvem der er Spørgsmaal, assisteres, maa det være for egen Regning. Man siger: han er med Tiden bleven ældre; ja, det er sørgeligt, og det skulde være mig meget kjær, om jeg kunde gjøre ham yngre; men naar han ikke seer sig istand til at forvalte sin Gjærning, maa han holde en Medhjælper for egen Regning eller ogsaa trække sig tilbage. Komme vi ind paa denne Wei, efterat vi have givet de runde Summer til dermed at lønne Bestillingsmænd, som ikke skulde være pensionsberettigede, at hvergang en Embedsmand bliver gammel og ikke længere kan besørge sine Forretninger, skal han have en Assistent for Statens Regning, saa kunde vi have sparet os denne Foranstaltning med de runde Summer. Jeg har kun fremhævet dette som et Exempel paa, hvorlidet man varetager denne Erkjendelse, som fra Ministeriets Side skulde skyldes de gjentagne Afslag fra Rigsdagens, eller om man vil, kun fra Folkethingets Side; thi jeg skal meget villig indrømme, at Landsthinget kun har en ringere Deel i disse besparende Afslag; men det har dog den Godhed, som jeg villig skal erkjende, i det Hele at tage Finantslovsforslaget, som det kommer herfra; jevnlig udtrykkende Misnøje over vor Sparommelighed.

Den grønlandske Handel skal jeg ogsaa fremhæve som værende i en yderst vanskelig og uheldig Stilling; jeg skal ikke sige mere om den end blot dette; men man vil deraf komme til endnu yderligere at see, hvor lidet det er lykkedes os ved vor nye Maade at hde Pengebevilling paa at fremme denne Art Sager og denne Art Forretninger.

Jeg kommer nu til Justits- og Politivæsenet og vil kun her fremhæve, at Retsvæsenet og Domstolene have, naar man lægger det Hele sammen, faaet en Forøgelse af Indtægter til Dommere af 44,317 Rd., hvoraf den overveiende og allervæsentligste Deel falder paa Overretterne, Handelsretten og Politiretten, idet nemlig Høiestret ikke har faaet nogen synderlig For-

øgelse i Indtægter. Man har hyppig her i Landet sagt os, at Retfærdigheden skulde sikkes ved en god Betaling, og man har ved Siden deraf sagt, at Retfærdigheden allerede i rundeligt Maal var her tilstede. Jeg antager nu, at vi efter denne Forøgelse af Indtægter maae faae et Overmaal af Retfærdighed; faae vi ikke det og det paa en mærkelig Maade, drager jeg deraf den Slutning, at man ikke ved en Forøgelse af Pengebevillinger forøger Udøvelsen af Retfærdigheden. — Jeg skal gjøre opmærksom paa, at en anden Række af Embedsmænd ogsaa har faaet en betydelig Forøgelse, for at det ikke skal blive overseet, at det saa fordømmelige Folkething har bevilget ikke saa faa Penge; — jeg sagde „fordømmelige“, men det er feil, det skulde være „det fordømte“, skjøndt det maaskee snarere kunde hedde det berømmelige Folkething. De Embedsmænd, jeg sigter til, ere Stiftslandphysici, til hvilke der er bevilget 25,846 Rd. som dragne fra 42,000 Rd. ikke er saa lidet af Sundhed, som paa denne Maade vil blive udbredt i Landet. Jeg tvivler ikke paa, at det vil gjøre sin Nytte, naar man blot ikke faaer formange Sundhedsvedtægter; naar man blot kunde berolige sig noget i sin Over for den offentlige Sundhedspleie og lade den gaae nogenlunde sin egen jevne Gang, vil jeg ansee disse Penge givne ud med Nytte, skjøndt der mange Steder har været et sandt Plageri i Sundhedsvæsenets Tjeneste. Det er rigtignok nu noget hørt op — det er gaaet af Moden — efterat man har lært, at forskjellige ilde lugtende Gjenstande ere langtfra at være usunde (A. Hage: Der er mange, der ere det!). Ja, men der er ogsaa mange, der ere sunde, og vilde den ærede Rigsdagsmænd, der nu afbrød mig, flytte hen og hde i Nærheden af saadanne ilde lugtende Gjenstande, det vil sige, naar han valgte dem med Skjønsonhed, vilde han kunne leve meget længere end ellers.

Der er endnu Noget, som jeg vil benytte Leiligheden til at spørge den ærede Minister om, og det er med Hensyn til Udskrivningsvæsenet, der, som han veed, endnu bestandig er i en ikke ordnet Tilstand, da man jo, som bekendt, bliver ved at beholde de constituerede Udskrivningschefer, istedetfor at lade det hele Udskrivningsvæsen gaae over til Amtene, som